

Ivan Olbracht

PODIVNÉ PŘÁTELSTVÍ HERCE JESENINA

Vydal Ěs. spisovatel v roce 1957 v nákladu 13.000 výtisků

Olbrachtův román "Podivné přátelství herce Jesenina" vyšel poprvé roku 1918 tj. v posledním roce I. světové války. Byl vydáván v časopise, nebo to ani jinak v té době nebylo možné. Olbracht se v něm pokusil vylíčit, jak tehdy víťšina lidí smýšlela. Učinil tak na dvou hlavních postavách knihy - na anarchistickeém a mystikou zatíženém herci Janu Veselém a na realistickém a zodpovědném herci Jiřím Jeseniovi.

Uznávaný herec a člen èinohry Národního divadla Jiří Jesenius trávil divadelní prázdniny v roce 1913 v malé osadě na Ěskomoravské vysoèinì. Zde se setkal s Klárkou Brožkovou - krásnou dívkou, která se toužila stát zpívaèkou. Zamiloval se do ní, ale ona ho odmítla s vysvìtlením, že se nejprve musí stát známou zpívaèkou. Bìhem oních prázdnin se Jesenius rovnìž seznámil s Janem Veselým, který byl èlenem venkovské koèovné spoleènosti. Jesenius rozpoznal jeho velký herecký talent a pomohl mu svými styky stát se hercem v Národním divadle. Z obou hercù se stali nerozluèení přátelé, kteøí se svými povahami doplòovali. Výbušný Veselý a rozvážný Jesenius. Oba byli výbornými herci. Jan Veselý se náhodnì seznámil s Klárou Brožkovou a aniž vidìl, že je to velká Jeseniova láska, zaèal s ní chodit. Když se to Jesenius dozvidìl, byla to pro niho tížká rána. Jejich přátelství však pøetrvalo.

Veselý mìl svìtobìžnickou povahu. Ani v Národním divadle dlouho nevydržel a jednoho dne bez rozlouèení zmizel. Ze svìta obèas posílal Jeseniovi pohlednice s krátkými zprávami. Mezitím zaèala 1. svìtová válka. Jesenius se snažil vypátrat, kde žije Klára. Ale bez úspìchu. V divadle si nalomil lýtkovou kost a musel na delší dobu pøesat hrát. Veselý a Klára ho zradili, svìt byl ve válce a on byl tak bezmocný. Vše na niho silnì pùsobilo, a proto se rozhodl pro sebevraždu. V noci, kdy psal již dopisy na rozlouèenou Kláøe a Janovi s ohlušující ranou spadly starobylé skøíòkové hodiny se zdi. Vzbudilo to jeho hospodyni, která se pøišla podívat, co se stalo. Do rána spolu uklízeli a k sebevraždi nedošlo.

Kniha konèí š astnì. Jednoho dne se v Jeseniovi byti objevila Klára s malým synkem na ruce. Jesenius je pøijal oba s otevøenou náruèí a jeho život dostal smysl.

Na postavì Jesenia chtìl Olbracht vytvoøit nového kladného hrdinu, chtìl ukázat, že I umìlec má mít zodpovědnost ke spoleènosti a k národu.